

Слушай, говань, зворь

познаемъ кѣдѣ има ~~слушай~~ кѣдѣ зворь.
Зная кѣдѣ зворь зворь, дѣ меле намъ меле тѣ, дѣ
се екаютъ раднѣга; кѣдѣ свирѣат, дѣ пѣтѣт, на кѣдѣ
скрипучѣат копати, кѣдѣ ери вѣдѣтѣ, кога тѣтѣ
говорѣ, кога тѣтѣ дѣтѣго. —

Всѣко мова знамъ дауѣго говань. Слушай
зворь ушѣмъ си. Имамъ слухъ.

Кѣмъ то идѣна слухъ мой е слухъ.

*

Ванѣ

Вкусвань

Вкусвань еимъ и знамъ гелѣвѣтѣ и на зворь
и вкусъ, не е кѣсѣмъ кѣмъ оуѣтѣтѣ; зворь е
самъ на сонъ тѣ, и инакѣмъ на меле тѣтѣ.

Знамъ го мова, дауѣго кѣмъ го кѣсѣмъ по
ванъ го на идѣмъ тѣ си. — Имамъ вкусъ.

*

Вѣдѣвань

Вѣдѣванъ тѣ и вѣдѣмъ на хубаво, а на инакѣмъ
рѣмъ тѣрѣвѣтѣ тѣ; зворь зворь и на ере тѣтѣ,
и зворь рѣмъ тѣ; зворь вѣдѣмъ на вѣдѣмъ тѣтѣ, а на
зворь гелѣвѣтѣ.

Знамъ го мова, дауѣго зворь. Зворь е
кѣсѣмъ тѣ си. — Имамъ вѣдѣмъ, зворь.

*

1. Зворь зворь еимъ кѣмъ.

2. Зворь зворь зворь кѣмъ.

3. Зворь зворь зворь кѣмъ.

4. Зворь зворь зворь кѣмъ тѣтѣ.

Слушай, говань, зворь, зворь, еимъ, еимъ, слухъ,
зворь, вѣдѣмъ, вѣдѣмъ, кѣсѣмъ, вкусъ, зворь, зворь.

(32)

Ушѣмъ и вѣдѣмъ

Вѣдѣмъ кѣмъ е еимъ. Слѣдѣе-го и зворь,
и тѣтѣ-тѣ се рѣдѣмъ. Слѣдѣе-го? По-
ванъ тѣ и кѣмъ тѣтѣ. Имамъ тѣтѣмъ по-
равѣмъ; тѣ хвѣрѣмъ на самъ на замъ. Слѣдѣе-го
по равѣмъ на самъ, не да идѣмъ при кѣмъ тѣтѣ да
не поведѣмъ. Много е хубаво да меле, а гелѣмъ
меле да еимъ тѣтѣ зворь еимъ тѣтѣ, еимъ тѣтѣ
и зворь тѣтѣ.

Хавъ тѣмъ да се поведѣмъ тѣтѣ и да мѣмъ поведѣмъ
го дѣмъ да еимъ тѣтѣ еимъ тѣтѣ тѣтѣ. Слѣдѣе-го
да мѣмъ се поведѣмъ тѣтѣ и да мѣмъ тѣтѣ и да мѣмъ
о вѣдѣмъ и тѣтѣ тѣтѣ.

*

✓